

[Finansministeren.]

opnaa Enighed mellem samtlige de paa-gældende Kommuner, og Ordningen har saaledes forudsat en frivillig Overenskomst mellem alle disse. Det har naturligvis ikke været let i alle Tilfælde at naa til en saadan Enighed, og det er forstaaeligt, at der fra Privatbanernes Side over for Ministeriet er fremsat Ønske om, at Spørgsmaalet om Deltagelse i Risikoen skulde kunne afgøres af et særligt Nævn. Det vilde heller ikke være rimeligt, at en enkelt Kommune ved stejlt at stille sig udenfor skulde kunne opnaa, at de andre Kommuner kom til at betale ogsaa for den, det vil sige kom til at betale mere, end deres naturlige Anpart var, hvad der maatte blive Tilfældet, hvis ikke hele Sagen skulde strande.

I Lovforslaget er det derfor foreslaaet, at der skal nedsættes et Udvalg med Repræsentanter for Staten, de tre største Kommunalorganisationer og Privatbanernes Fællesorganisation, som skal behandle Sager af denne Art, saa at Ministeriet paa Grundlag af Udvalgets Indstilling eventuelt kan paalægge de paagældende Kommuner at udrede deres af Udvalget beregnede Andele i Underskuddet. Ogsaa denne Ordning er tænkt gældende for en 5-aarig Periode fra 1941—42 til 1945—46, idet man da haaber, eller skal vi sige tør regne med, at stabile Forhold atter vil være indtraadt til den Tid. Det er jo saadan, at man her kommer ind paa et Omraade, hvor Kommunerne hidtil suverænt har kunnet bestemme deres Stilling, og man maa naturligvis derfor, inden man gaar til en saadan Ordning, se nøje paa, hvad Konsekvenserne deraf kan blive. Man har søgt at opnaa den størst mulige Sikkerhed for en rimelig Løsning ved, at der kun kan træffes en for Kommunerne bindende Afgørelse, naar disses Flertal baade efter Tal og efter Vægt tiltræder Udvalgets Forslag, og Forholdet bliver saaledes det, at der kun kan blive Tale om at binde et Mindretal af Kommunerne mod deres Vilje.

Forslaget har været forelagt Kommunalorganisationerne, som — om end med visse Betænkeligheder — har tiltraadt Tanken om en midlertidig Lovgivning af denne Art.

Efter Forslaget skal det Udvalg, som behandler Kommunernes Bidragspligt, lige-

ledes gøre Indstilling til Ministeriet angaaende Ydelse af eventuelt Statstilskud af de Bevillinger, der stilles til Raadighed, og det vil sikkert vise sig at være hensigtsmæssigt, at en saadan Indstilling kommer til at foreligge.

I Lovforslaget, saaledes som det blev fremsat i det andet høje Ting, var Udvalgets Medlemsantal fastsat til 11, hvoraf 6 skulde repræsentere Staten. Under Udvalgsbehandlingen blev der udtalt Ønske om en Reduktion af Medlemstallet, der ogsaa i Bemærkningerne angaves at være rigelig stort, og Resultatet er blevet, at Medlemstallet nu er fastsat til 10, hvoraf de 5 skal være Statsrepræsentanter. Samtidig er det fastslaaet, at Formandens Stemme i Tilfælde af Stemmeligbed skal være afgørende. Herved har man, trods den lidt mindre Repræsentation, bevaret det Princip, som maa anses for rigtigt, at Staten skal have Flertal i Udvalget, naar der skal afgives Indstilling om Ydelse af Statstilskud.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings villige Behandling.

Grove: Det foreliggende Lovforslag om Dækning af vanskeligt stillede Privatbaners Underskud er en Videreførelse af Ordningen for Finansaaret 1940—41, efter hvilken der til det nævnte Formaal blev ydet et Tilskud paa i alt 906 900 Kr. Lovens Gyldighed skal strække sig over 5 Aar, nemlig til Finansaaret 1946—47. Betingelserne for at faa Del i de paa disse Aars Finanslove opførte Beløb er, at Samfundet har Interesse i Banens Opretholdelse, at de interesserede Kommuner hidtil har støttet Banen, at den Del af Underskuddet, der ikke dækkes ved Statstilskud, dækkes fra anden Side, altsaa af Kommunerne, der som Regel er Aktiehavere, og at der gennemføres ønskelige driftsmæssige eller økonomiske Ændringer i Banens Forhold. Disse Betingelser er der ikke noget at sige til, de er saare naturlige.

Ifølge § 3 nedsætter Ministeren et Udvalg paa 10 Medlemmer, som skal gøre Indstilling til Ministeren. I dette Udvalg bliver saavel Amsraadsforeningen som Den danske Købstadsforening, De samvirkende Sogneraadsforeninger og Privatbanernes Fællesrepræsentation repræsenteret, foruden at